

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DE VEȚI IERTA OAMENILOR GREȘELILE LOR, IERTA-VA ȘI VOUĂ TATĂL VOSTRU CEL CERESC

DUMINICA A 11-A DUPĂ RUSALII
(Pilda datornicului nemilostiv)
Odovania praznicului
Adormirii Maicii Domnului

SF. MC. LUP;
SFÂNTUL SFINTIT MC. IRINEU,
EPISCOPUL DE LUGDUNUM

Sfântul Apostol Petru l-a întrebat pe Mântuitorul, iscodindu-l: „De câte ori îl voi ierta pe aproapele meu?” El știa bine din Vechiul Testament că de 3 ori, dar arătându-și deschiderea sa sufletească îi spune Mântuitorului: „Oare de 7 ori?”. Dar Mântuitorul îi răspunde dumnezeiește: „De 70 de ori câte 7”, adică să ierte la infinit.

Iată deci cum gândește omul (Petru) și cum gândește Dumnezeu! Atunci Domnul a spus celor de față o pildă, pilda datornicului nemilostiv, lipsit de omenie și de caracter. Din păcate și printre noi sunt oameni de teapa acestui datornic.

Un împărat avea mai mulți datornici. Unul dintre ei îi datora 10.000 de talanți, adică în banii de astăzi cam 10 milioane de euro. Dar neavând cu ce să-i plătească, stăpânul a hotărât să-l vândă pe el, pe soția lui, pe copiii săi și toate câte le avea ca să-și acopere datoria. Datornicul viclean, știind sufletul stăpânului său, i-a căzut în genunchi și l-a rugat, zicându-i: „Stăpâne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot!” Stăpânul știa că el nu are cu ce să-și plătească datoria. Dar i-a iertat toată datoria.

Nici n-a scăpat bine de prezența stăpânului, că ieșind afară a găsit pe unul care îi datora 100 de dinari. Ce însemnau în banii de azi 100 de dinari? Un dinar însemna o zi de muncă. Deci îi datora 100 de zile de muncă. Dar acel om nu avea cu ce să plătească. Iar el îl strângea de gât și îl soma zicându-i: „Plătește-mi ce-mi ești dator!”

Împăratul, auzind de comportamentul lui, l-a chemat din nou, zicându-i: „Ți-am iertat toată datoria pentru că m-ai rugat. Se cuvenea ca și tu, la rândul tău, să-l fi iertat pe datornicul tău”. Și a emis pe loc sentința: „Luați-l și dați-l pe mâna chinuitorilor până își va plăti toată datoria”.

Evangelhia se încheie cu o hotărâre

divină: „Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă fiecare dintre voi nu va ierta greșelile fratelui său, din toată inima”. Toată învățătura Bisericii se sprijină pe iubire și iertare. Așa ne-a învățat Domnul în rugăciunea domnească Tatăl nostru când rostim „și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri”.

Este o lecție divină pentru fiecare dintre noi această evanghelie. Trebuie să iertăm la infinit dacă cineva ne greșește și se întoarce. Dar noi nu putem să iertăm aceluia care greșește împotriva neamului și aceasta o spunem ținând cont de marii trădători ai acestui neam pe care numai

Dumnezeu poate să îi ierte. Cum poți ierta pe cel care-ți vinde neamul și toată agonisita pârâților pentru ca să aibă el un trai mai bun? Numai Dumnezeu știe El dacă poate să-l ierte. Dar Dumnezeu are El sentințele Sale divine pentru toți trădătorii și neisprăviții care ne-au adus într-o situație precară, ca aceasta în care ne aflăm astăzi. Nu dăm nume, căci numele nevrednicilor, trădătorilor, nu sunt vrednice de pomenire. Dar rugăm pe bunul Dumnezeu să facă dreptate acestui neam, izbăvindu-l de toți răufăcătorii, lașii, trădătorii, hoții, neisprăviții, oameni fără caracter și fără suflet! Amin! ❖

Părintele Dinu

Taina căsătoriei sfințită prin mucenicie

SFINȚII ADRIAN ȘI NATALIA

Vreau să vă pun la suflet, mai ales tinerilor, un model de sfințenie, un model desăvârșit de tineri creștini, care au iubit dincolo de efemer și de neputințele omenești, pe Cel care dăruiește mai mult decât ar putea obține sau realiza omul pe acest pământ: un loc în împărăția veșnică. Trăitor în timpul lui Maximian, Adrian, păgân, pretor în Nicomidia, o ia de soție pe Natalia, creștină. Iubindu-se unul pe altul, soția credincioasă pregătește inima soțului ei pentru a deveni creștin.

Când dragostea se împlinește în iubirea de Dumnezeu

Lucru care se înfăptuiește după ce Adrian asistă la persecuția a 23 de bărbați creștini. Când împăratul află că Adrian vrea să devină și el creștin, îl întreabă: „Ți-ai pierdut mințile?” Iar tânărul Adrian, de numai 28 de ani spune: „Abia acum mi le-am regăsit.” Este aruncat în temniță și torturat.

Credința neclintită a Nataliei în Dumnezeu a determinat-o să-și îndemne soțul, pe Adrian, să suporte chinuri groaznice, fiind încredințată că acestea vor fi scurte, aici pe Pământ, comparativ cu plata veșnică ce are să-și ia în Cer. Cei doi erau căsătoriți de doar 13 luni când tânărul Adrian, în vârstă de 28 de ani și născut din neam ales, cu o slujbă bună, sub împăratul Maximian a decis să-și dea viața Lui Hristos.

Neînduplecându-l să-și renege credința, i se îngăduie să plece acasă pentru a-și lua rămas bun de la familie înainte de a fi executat. Poate era și gândul că, văzându-i pe ce dragi, i se va înmuia inima și va renunța la credința creștină de bună voie. Natalia, văzând că Adrian se întoarce acasă, încuie ușa, temându-se că soțul ei s-a lepădat de Hristos și de aceea a fost eliberat. Dar dându-și seama de scopul revenirii acasă, supărarea i se schimbă în bucurie. După ce și-a luat rămas bun de la toată familia, Adrian s-a întors împreună cu Natalia la temniță, dându-i sfaturi ce să facă cu averea sa. Pe drum ea l-a îndemnat să nu se îngrijească de cele pământești, ci să cugete la bunătățile cerești.

După torturi prelungite, împăratul a poruncit ca brațele și picioarele mucenicilor să fie zdrobite cu ciocanul pe nicovală, Adrian și cei 23 de creștini dându-și duhul.

După câteva zile de la trecerea lor la cele veșnice, Natalia l-a văzut pe Adrian în vedenie și acesta i-a descoperit că în curând va veni și ea în lumina cerească. Natalia și a dat duhul, alăturându-se

Model pentru tineri, pildă pentru ridicarea cununiei la sfințenie.

Căci numai în Dumnezeu ne descoperim rostul pe pământ și menirea noastră. Ne-am obișnuit să gândim limitat, căci viața devine pentru mulți doar o pescuire a plăcerilor, o înrobire în preocupări mici și de multe ori meschine.

Cu inteligență, demnitate și curaj, insuflați de bunul Dumnezeu, putem ridica vâlul preocupărilor frivole și limitate, și să tindem la asemănarea cu Dumnezeu.

soțului ei în împărăția lui Dumnezeu.

Sfinți căsătoriți

Praznicul celor doi soți, Adrian și Natalia, este un prilej cum nu se poate mai potrivit pentru a vorbi despre cele două căi pe care omul poate merge în această viață spre dobândirea sfințeniei: unul dintre ele este căsătoria, iar celălalt călugăria. Ambele drumuri sunt mântuitoare pentru suflet. Greu este însă să alegi unul dintre aceste drumuri, cel în care fiecare dintre noi se poate desăvârși și la capătul căruia să primească mântuire, viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu.

Dacă ne uităm în calendarul Bisericii, vom observa că el este plin nu numai de cei care au urmat sfaturile evanghelice, adică au lăsat casă, familie, uneori averi, de cele mai multe ori un oarecare confort și siguranță și au ales să urmeze lui Hristos. Trăind în obști monahale sau în pustie, în asceză, adică în post, ascultare, multă rugăciune și sărăcie. Cercetând deci calendarul și viețile sfinților, vom descoperi foarte mulți sfinți care au fost căsătoriți. Unii dintre ei au avut și copii. Proveneau din medii sociale diverse, de la țărani, pescari, ostași, până la slujitori ai altarului, medici, nobili sau chiar împărați. Săraci sau bogați. Fără de carte sau oameni de

știință. Cercetând deci viețile sfinților veți vedea că niciodată nu a fost ușor să duci o viață plăcută lui Dumnezeu, fie în mănăstire, fie în societate.

De multe ori spunem că nu mai sunt vremuri să devenim sfinți. Și cu toate acestea vom descoperi că acestea sunt doar scuze, că am devenit prea comozi, că ne lăsăm acaparați de mrejele acestei lumi, de preocupările ei de multe ori ușuratică, fără țel și fără substanță. Pentru că de fapt nu am descoperit care este rostul nostru pe acest pământ și la ce ne-a chemat de fapt Dumnezeu în această viață.

Așadar mulți sunt sfinții căsătoriți. Și vă voi aduce doar câteva exemple care vă vor face să reflectați mai mult, cu seriozitate și mai mult curaj la cele pe care le-au îndurat cuvioși și cuvioase, drepti și drepte, fericiți și fericite, mucenici și mucenițe, martiri și martire. Și nu-i uităm pe prorocii Vechiului și Noului Testament și nici pe evangheliști sau ucenici sau apostoli ai Domnului. Sau pe femeile mironosițe.

Astfel, Domnul și-a ales apostolii dintre bărbați de cele mai multe ori cu familie. Precum Petru de pildă, care și-a lăsat soția și casa și l-a urmat pe Domnul. Sau mulți alți ucenici, care, împreună cu soțiile l-au urmat și slujit

pe Hristos oriunde S-a dus. Așa cum a fost Cleopa și soția sa, mironosița Maria lui Cleopa. Apoi nu putem uita, de pildă, mamele unor sfinți, cum ar fi Sfânta Emilia, mama Sfântului Vasile cel Mare, sau Sfânta Monica, mama fericitului Augustin. Sau atâtea soții

care s-au rugat pentru soții lor, păgâni, să-l primească pe Hristos. Nu i-aș lăsa la o parte nici pe părinții Sfântului Ioan Botezătorul, Zaharia și Elisabeta. Și cu siguranță pe Dreptii părinți Ioachim și Ana.

Am deschis, așadar, un subiect extrem

de ziditor de suflet în egală măsură pentru creștinii de ieri și azi. Nădăjduim să putem continua în numerele viitoare această dezbatere, care ne va face să privim altfel viața noastră și a familiilor noastre. ❖

Maria Buleu

29 AUGUST - TĂIEREA CAPULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

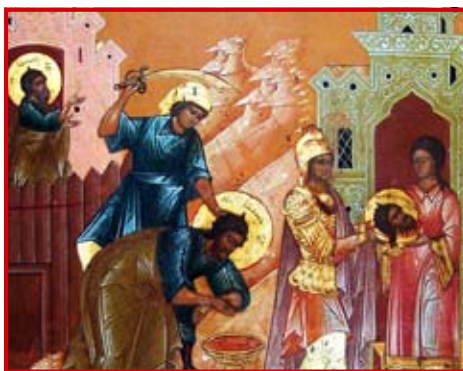
Aceasta este ultima mare sărbătoare din anul bisericesc, pentru că pe 1 septembrie începe un nou an bisericesc. Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan a fost înaintea Domnului nu numai cu nașterea, ci și cu moartea sa. Așa cum Domnul Hristos a pățimit pentru păcatele oamenilor, tot așa și Înaintemergătorul Său a îndurat moartea mucenicească pentru fărâdelegile lui Irod.

Biserica Ortodoxă serbează de obicei ziua morții sfinților, adică data trecerii lor la cele cerești. Dar numai Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul fac excepție de la această regulă. După cum știm, Biserica a închinat Sfântului Ioan șase sărbători: zămisirea lui - la 23 septembrie; nașterea sa - la 24 iunie; soborul lui - la 7 ianuarie; tăierea capului - la 29 august; prima și a doua aflare a capului său - la 24 februarie; a treia aflare a capului Sfântului Ioan - la 25 mai.

Alături de Schimbarea la Față a Domnului și Adormirea Maicii Domnului, Tăierea capului Sfântului. Proroc Ioan Botezătorul este o sărbătoare cu semnificație eshatologică. De aceea Sfinții Părinți au rânduit ca cele trei sărbători să fie prăznuite în luna august, ultima lună din anul bisericesc, ca semn că acest chip al lumii va trece, iar cer nou și pământ nou vor fi.

În anul 31, tetrarhul Irod Antipa al IV-lea, fiul lui Irod cel Mare, s-a dus la Roma la împăratul Tiberiu. Oprindu-se în casa fratelui său Filip, se aprinde de patimă pentru soția fratelui său, Irodiada. Aceasta îi făgăduiește că se va mărita cu el dacă se va despărți de soția sa, adică de fiica lui Areta, împăratul Arabiei. Irod Antipa își alungă soția legitimă și - împotriva legii - o ia de soție pe Irodiada. Văzând această nelegiuire, Ioan Botezătorul, păzitorul Legii lui Dumnezeu, îl muștră pe Irod de față cu toți: „Nu ți se cade să ții pe femeia fratelui tău” (Marcu 6, 18)

Irod, umilit și indignat, îndemnat și de Irodiada - care voia să-l ucidă pe Ioan - poruncește ca Sfântul Ioan să fie închis în temniță. La ziua de naștere a lui Irod s-a făcut ospăț mare, la care jucând fiica Irodiadei, Salomeea, și plăcând lui Irod și celor ce ședea cu el, acesta, amețit de băutură, îi promite că îi va da orice îi va cere, până chiar la jumătate din împărăția sa. Irodiada și-a sfătuit fiica să ceară capul Sfântului Ioan Botezătorul. Deși nevrând aceasta, Irod poruncește totuși să i se taie capul Sfântului Proroc Ioan și

și să-i fie adus capul pe o tîpsie.

Cumplitaucidere nu a rămas fără urmări pentru Irod. Împăratul Areta se răzbună pentru nedreptatea făcută fiicei lui, cucerind castelul Maherus și o parte din pământul Iudeii. Apoi Irod pleacă la Roma pentru a obține ca și fratele său,

După cum știți, împreună am reușit să facem mobilierul de la grădiniță, iar ca să putem da în folosință grădinița, avem nevoie și de saltele pentru pătuțuri. Saltelele pot fi făcute în 2-3 săptămâni, dar ele trebuie achitate cât mai curând posibil. O saltea, conform ofertei, costă 361 lei și respectă toate normele în vigoare.

Agripa, titlul de rege de la împăratul Caligula. Dar pentru că împăratul aflase că Irod se unise cu părții împotriva romanilor, pregătind o armată de 70.000 de oameni, Caligula îi ia stăpânirea Iudeii, îi confiscă averea și-l exilează împreună cu Irodiada la Lugdunum (Lyon) în Galia și apoi la Ilard în Spania. De altfel, Irod a și murit acolo în mizerie și boală, după ce mai întâi a văzut groaznică moarte a Salomeei.

Ziua Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul este o zi de post. Creștinii postesc în această zi pentru a nu se asemena lui Irod, care, din cauza ospățului fără măsură, a cerut ca Salomeea să-i danseze și drept răsplată i-a oferit capul Sfântului Ioan Botezătorul. Apoi, postim căci vrem ca viața noastră să urmeze vieții înfrânată a Sfântului Ioan. Ziua Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul prefigurează Vinerea Patimilor și precum postim în fiecare vineri, ca zi a răstignirii Domnului, tot astfel se cuvine să postim și în această zi. ❖

Anunț umanitar

Vă rugăm pe această cale să vă gândiți să donați pentru această cauză, bineștiind că milostenia acoperă mulțime de păcate. Împreună cu Consiliul și Comitetul Parohial am hotărât ca acest apel să fie pus și pe pagina de Facebook a bisericii noastre pentru că anul trecut când s-au deschis școlile, apelul nostru umanitar a reușit să atragă mulți donatori care ne-au adus ghiozdane și rechizite absolut necesare copiilor parohiei noastre.

Știind sufletul dumneavoastră, sunt convins că împreună vom putea face și saltele și vom putea dărui și ghiozdanele cu rechizite celor care au nevoie.

Timpul este foarte scurt și nu putem sta pe loc. De aceea, vă mulțumim tuturor anticipat și rugăm pe bunul Dumnezeu să vă răsplătească fiecăruia în marea Sa iubire de oameni! ❖

Preot paroh Dinu Pompiliu

Puteți depune donația dumneavoastră și în contul IBAN:

RO85RNCB0069149620460001

de la banca BCR, sau Paypal aici:

<https://bisericaserbanvoda.ro/donatii/>

Luni, 9 martie 2020, Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice a înscris oficial în calendarul Bisericii pe Sfinții Iosif Isihastul (Gheron Iosif), Efrem Katunakiotul și Daniil Katunakiotul.

Așadar Sfântul Cuvios Iosif Isihastul este prăznuit pentru prima data anul acesta pe 28 august. A fost unul dintre cei mai remarcabili nevoitori athoniți ai secolului XX. Datorită ucenicilor săi, care au transmis și au pus în practică învățătura și modul său de viață în comunități din ce în ce mai mari, el poate fi considerat pe bună dreptate principalul autor al actualei restaurări a tradiției rugăciunii inimii din Muntele Athos.

Cuviosul Iosif Isihastul s-a născut în anul 1898 în Insula Paros (Arhipelagul Ciclade) din Grecia, fiind botezat cu numele de Francisc. Orfan de tată încă de mic, tânărul Francisc a plecat la vârsta adolescenței să lucreze în portul Pireu, iar apoi s-a înrolat în armată. După împlinirea stagiului militar, a întâlnit în Atena pe un monah aghiorit de la o chilie din Kareia, pe care l-a rugat să îl ia cu sine atunci când se va întoarce în Sfântul Munte Athos. A împărțit toată averea sa săracilor și celor din casa lui și a luat hotărârea definitivă de a pleca în Sfântul Munte.

Venit la Athos la vârsta de 23 de ani, hrănindu-se cu istorisirile despre marii asceți, a căutat imediat un părinte duhovnicesc care să-l învețe rugăciunea inimii. Însă nu a găsit pe nici unul. După o scurtă ședere la Katunakia, alături de bătrânul Daniil, a plecat spre Vigla, în apropiere de peștera Sfântului Atanasie Athonitul. În acest răstimp a cercetat multe peșteri și locuri, unde au trăit cuvioși athoniți. În cele din urmă, s-a întâlnit cu Părintele Arsenie, care va deveni împreună-nevoitor cu dânsul, și a aflat că împărtășesc aceeași dorință de

isihie, așa că au hotărât să găsească un Stareț încercat. L-au găsit pe Starețul Efrem Dogarul, și s-au așezat într-o colibă sărmană și dărăpănată de la Schitul Sfântului Vasile. Stăteau în colibă numai în timpul celor mai reci luni de iarnă; în restul anului, vreme de aproape zece ani, au stat în peșterile de piatră din stâncile Athosului, hrănindu-se cu puțină pâine uscată și dedicându-și tot timpul rugăciunii.

În luna ianuarie a anului 1938, bătrânul Iosif împreună cu părintele Arsenie au plecat de la schitul Sfânta Ana Mică, într-un loc depărtat și ascuns în munți. Aici au zidit un paraclis în cinstea Sfântului Ioan Botezătorul, precum și trei mici chilii. În cei aproape 13 ani de ședere la Sfânta Ana, în jurul părintelui Iosif Isihastul s-au adunat deja 7 nevoitori.

Sfântul Iosif nu și-a îngăduit niciodată odihnă în nevoițe, în ciuda unei sănătăți șubrede ce l-a adus treptat într-o stare de semi-paralizie. Cu toate acestea, pentru că ucenicii săi mai tineri nu puteau îndura asprimea peșterilor, în iunie 1951, a decis să-și mute obștea într-un loc mai accesibil, la Schitul Nou.

Aici, după puțină vreme, pe 15 august

1959, și-a dat sufletul lui Dumnezeu ca un adevărat mucenic.

De-a lungul vieții, pentru jertfa sa, Dumnezeu i-a dat multe daruri duhovnicești: vederea luminii, vedenii minunate, înainte-vedere și cunoașterea gândurilor. După adormirea sa, Sfântul Duh a dat mărturie de prezența Sa în el, rămășițele sale răspândind bună mireasmă. (doxologia.ro)

Din învățăturile lui Gheronda Iosif

Starețul ne spunea că, la cel ce se roagă cu adevărat, simțământul dragostei față de aproapele este vădit. Iată cuvintele lui:

„Când Harul lucrează în sufletul celui ce se roagă, atunci îl inunda dragostea lui Dumnezeu, încât nu mai poate suferi ceea ce simte. Apoi, dragostea aceasta se răsfânge asupra lumii și a omului, pe care-l iubește atât de mult, încât cere să ia el asupra sa toată durerea și nefericirea omenească pentru a-i slobozi pe ceilalți. Și, în general, pătimește împreună pentru orice întristare și mâhnire, chiar și pentru cele ale animalelor necuvântătoare, plângând atunci când înțelege că ele suferă. Acestea sunt însușirile dragostei, pe care rugăciunea le pricinuieste și le pune în lucrare. De aceea, cei sporiți în rugăciune nu încetează a se ruga pentru lume. De aceștia depinde și prelungirea vieții pe acest pământ, chiar dacă afirmația aceasta ar părea ciudată și îndrăzneță. Și să știți că dacă aceștia vor lipsi, atunci va veni sfârșitul lumii acesteia”.

Dumnezeu, ca Dragoste desăvârșită în Sine, transmite și dă o parte din multa Sa bunătate fapturilor Sale, în chipul și în măsura în care El Însuși cunoaște. Iar aceasta, ca o consecință firească, continuă să se manifeste și în robii Săi cei îndumnezeiți, care, prin rugăciune și chemarea lor de către credincioși, o transmit și ei lumii. De aici se desprinde următoarea concluzie: dacă dragostea este trupul, lucrarea și puterea ei este rugăciunea. Și se dovedește că, la scară universală, acolo unde se arată neputincioase alte mijloace și moduri, prin rugăciune se izbutește mai bine împlinirea dragostei. (pemptousia.ro) ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 23-30 AUGUST 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 23.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 26.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 28.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 29.08	07 ³⁰ -11 ³⁰	(†)Tăierea capului Sf. Proroc Ioan Botezătorul – Utrenia, Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 30.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 12-a după Rusalii (Tânărul bogat) - Utrenia, Sfânta Liturghie